

Sygn. akt I C 494/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Patrycja Łuczak

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 494/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lipca 2016 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. wystąpiła

o zasądzenie od P. K. kwoty 267,14 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz udostępniania urządzenia dekodującego zawartą w formie pisemnej w dniu 27 grudnia 2007 r., z której warunków pozwany się nie wywiązał. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące kwoty: 45,37 zł wynikająca z noty obciążeniowej nr (...) z dnia 17 lipca 2014 r.

z terminem płatności 7 sierpnia 2014 r., 7,18 zł tytułem odsetek wynikających z opóźnienia

w zapłacie w/w noty obciążeniowej z dnia 17 lipca 2014 r. liczonych od dnia 8 sierpnia 2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu oraz kwota 214,59 zł wynikająca z umowy z dnia 27 listopada 2013 r. oraz Regulaminu świadczenia usług i regulaminu promocji. Powód dodał, iż nabył wierzycelność od poprzedniego wierzyciela w drodze umowy cesji.

(pozew – k. 2-6)

W dniu 13 września 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

(nakaz zapłaty – k. 7)

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty w całości z uwagi na niemożność doręczenia pozwanemu nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Zgierzu.

(postanowienie – k. 24)

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu powód poparł powództwo. Podniósł, iż dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie.

(pismo powoda – k. 28-31)

Pozwany wniósł odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz podniósł zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda.

(odpowiedź na pozew – k. 67-70)

W odpowiedzi na powyższe pismo powód podtrzymał powództwo w całości. Podniósł, iż podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia dochodzonych pozwem roszczeń nie znajduje uzasadnienia. Wskazał, iż należności przysługujące od pozwanego zostały naliczone przez poprzednika prawnego powoda zgodnie z postanowieniami umowy

o świadczenie usług w kwotach:

- 19,90 zł za realizację usługi (...) z terminem płatności 27 listopada 2013 r.;
- 4,94 zł naliczonych odsetek ustawowych od 28 listopada 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.;
- 37,90 zł za realizację usługi (...) z terminem płatności 27 listopada 2013 r.;
- 9,41 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od 28 listopada 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.;
- 19,90 zł za realizację usługi (...) z terminem płatności 27 grudnia 2013 r.;
- 4,73 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od 28 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.;
- 37,90 zł za realizację usługi (...) z terminem płatności 27 grudnia 2013 r.;
- 9,01 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od 28 grudnia 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.;
- 19,90 zł za realizację usługi (...) z terminem płatności 27 stycznia 2014 r.
- 4,51 złotych tytułem naliczonych odsetek ustawowych od 28 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.;
- 37,90 zł za realizację usługi (...) z terminem płatności 27 stycznia 2014 r.;
- 8,59 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od 28 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.;
- 45,37 zł za notę obciążeniową nr (...) z terminem płatności 7 sierpnia 2014 r.;
- 7,18 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od 8 sierpnia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do 21 lipca 2016 r.

(pismo powoda – k. 73-75)

Na terminie rozprawy w dniu 27 września 2017 r. nikt nie stawił się w imieniu powoda. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podtrzymał zarzut przedawnienia. Nadto, pozwany wniósł, na wypadek uwzględnienia powództwa o nieobciążanie go kosztami procesu.

(protokół – k. 109-109v)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 grudnia 2007 r. P. K. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę, której przedmiotem była sprzedaż dekodera (...) P. za kwotę 79 złotych brutto w związku z przyjęciem przez pozwanego zobowiązania do zachowania aktywnego Pakietu Podstawowego oraz Pakietu Dodatkowego R. (...). Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy od momentu podpisania umowy, po upływie którego miała zostać przekształcona w umowę zawartą na czas nieoznaczony. Abonent i (...) P. uprawnieni byli do rozwiązywania umowy abonenckiej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec okresu, przy czym wypowiedzenie rozpoczynało bieg w pierwszym dniu okresu rozliczeniowego następującego po okresie rozliczeniowym, w którym drugiej stronie doręczono zostało oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy powinno być złożone w formie pisemnej. W przypadku braku realizacji przez pozwanego postanowień umowy w okresie podstawowym, skutkującym brakiem zachowania aktywnych pakietów programów w dwóch kolejnych okresach rozliczeniowych lub w przypadku gdy na koniec okresu rozliczeniowego klient nie wykona prawidłowo postanowień niniejszej umowy, klient zobowiązany był do naprawienia szkody wynikającej w szczególności z przyznania klientowi promocyjnych warunków zawarcia umowy w drodze zapłaty odszkodowania w wysokości 1.053 złote. W celu skorzystania z tego uprawnienia (...) P. miał wezwać uprzednio pisemnie klienta do wykonania jego obowiązków oraz wyznaczyć w tym celu termin. Niezależnie od powyższego, w przypadku niewywiązania się klienta z prawidłowej realizacji niniejszej umowy, (...) P. był uprawniony do dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych. Pozwany miał prawo odstąpić od umowy w terminie 10 dni od jej zawarcia przez przesłanie oświadczenia o odstąpieniu na wskazany adres. W razie istotnej zmiany warunków umowy, pozwany miał prawo wypowiedzieć umowę w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. W ramach umowy pozwany otrzymał urządzenie dekodujące.

(bezsporne, nadto kopia umowy – k. 32-33, kopia potwierdzenia zgodności danych – k. 34)

Zgodnie z adnotacją poniżej podpisów stron powyższej umowy, wysokość podstawowej opłaty abonamentowej z tytułu korzystania z pakietu podstawowego ((...) wyniosła 37,90 złotych w miesięcznym okresie rozliczeniowym, zaś wysokość dodatkowej opłaty abonamentowej z tytułu korzystania z pakietu dodatkowego R. (...) wyniosła 29,90 złotych również w miesięcznym okresie rozliczeniowym.

(adnotacja na umowie – k. 33)

Powyższa umowa nie została wypowiedziana przez pozwanego, ani nie doręczono mu oświadczenia (...) P. o rozwiązaniu tej umowy. Pozwany nie był wzywany przez (...) P. do zapłaty.

(przesłuchanie pozwanego – k. 109v w zw. z k. 109-109v wyjaśnień informacyjnych)

W dniu 17 lipca 2014 r. (...) S.A. wystawił pozwanemu notę obciążeniową nr (...) z terminem płatności 7 sierpnia 2014 r. na kwotę 45,37 zł z tytułu kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym (...).

(bezsporne, nadto kopia noty – k. 35)

Dnia 14 grudnia 2015 r. (...) S.A. zawarł z (...)

Sp. z o.o. S.K.A. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym należność z tytułu (...) (3 x 37,90 zł), Pakietu (...) (3 x 19,90 zł) i należność z noty obciążeniowej w wysokości 45,37 zł.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy – k. 36–38, poświadczona za zgodność z oryginałem kopia częściowego wykazu wierzytelności – k. 39)

W dniu 12 stycznia 2016 r. powód sporządził pismo zawiadamiające pozwanego o sprzedaży wierzytelności wynikającej z umowy z dnia 27 grudnia 2007 r. dla (...) wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 261,72 złote, na którą składają się kwota 218,77 złotych tytułem należności głównej oraz 42,95 złotych tytułem odsetek ustawowych.

(kopia zawiadomienia – k. 41-42)

P. K. pozostaje w gospodarstwie domowym z małżonką i z małoletnią córką. Miesięczne dochody rodziny pozwanego to 2.000 zł, zaś koszty ich utrzymania wynoszą 1.000 zł.

(przesłuchanie pozwanego – k. 109v w zw. z k. 109-109v wyjaśnień informacyjnych)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z powodu nieudowodnienia istnienia i wysokości roszczenia.

Jak stanowi art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243 ze zm.), świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Obowiązkiem przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest świadczenie abonentowi usług telekomunikacyjnych, zaś obowiązkiem abonenta jest opłacanie abonamentu i pozostałych opłat określonych umową.

W niniejszej sprawie powód wskazał w pozwie, iż dochodzi od pozwanego zapłaty kwoty 267,14 zł wynikającej z umowy oraz regulaminu świadczenia usług i regulaminu promocji, a także z noty obciążeniowej nr (...) r. Do pozwu załączona została kopia tej noty obciążeniowej. W przedmiotowej nocie wskazano, że dotyczy kary umownej za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym (...). Przedmiotowej noty w żaden sposób nie da się powiązać z załączoną do pozwu kopią umowy z dnia 27 grudnia 2007 r. Pozwany zaprzeczył natomiast, aby umowa łącząca go z (...) S.A. została rozwiązana przed terminem. Zresztą, jak wynika z tej umowy, okres podstawowy wynosił 24 miesiące, a zatem w odniesieniu do umowy zawartej w 2007 r. upłynął on w 2009 r. W tej sytuacji wątpliwości budzi zasadność naliczenia takiej kary

w 2014 r. Powód nie podołał więc ciężarowi udowodnienia, iż umowa z 27 grudnia 2007 r. została rozwiązana przed terminem (przed upływem okresu podstawowego) i że były podstawy do naliczenia kary umownej. Poza tym, w przedłożonej umowie nie ma mowy

o karze umownej, lecz o odszkodowaniu należnym od klienta podmiotowi świadczącemu na jego rzecz usługi telekomunikacyjne. Powód nie wykazał przy tym przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej.

Poza tym powód dochodzi kwoty 214,59 zł z tytułu należności za korzystanie z (...) i (...) R.. Z załączonego do akt sprawy częściowego wykazu wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności z dnia 14 grudnia 2015 r. wynika, iż okres za który naliczono te należności obejmuje czas od listopada 2013 r. do lutego 2014 r.

Choć w piśmie procesowym złożonym po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu, powód wskazał kwoty, które miałyby się składać na dochodzoną pozwem sumę, to brak jest jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie, że w ogóle istnieje podstawa do naliczenia przez stronę powodową takich należności i w tej wysokości. Nie sposób uznać, że podstawę taką

stanowi adnotacja na piśmie zawierającym umowę z 27 grudnia 2007 r., ale poniżej podpisów stron. Brak jest dowodu, że strony, a zwłaszcza pozwany, akceptowały wskazane tam opłaty za poszczególne pakiety. Powód nie przedstawił również faktur obejmujących te należności. Natomiast pozwany zaprzeczał, aby zalegał z opłatami.

Dodać przy tym należało, iż brak jest również dowodu, aby zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności zostało choćby wysłane do pozwanego (zwłaszcza że na zawiadomieniu widnieje nieaktualny adres zamieszkania pozwanego), a tym bardziej, że zostało mu doręczone.

Ponadto, pozwany zaprzeczył, aby otrzymał wezwanie do zapłaty, zaś powód nie załączył potwierdzenia doręczenia ani nawet potwierdzenia nadania przedmiotowego pisma, wskutek czego nie udowodnił również tego, iż wzywał pozwanego do zapłaty.

Podkreślić przy tym należało, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., sygn. akt I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44, LEX nr 80854). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa. Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76, LEX nr 29440). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem Sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez stronę nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przedłożonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Należy również zauważyć, iż powód jako podmiot profesjonalny, korzystający nadto z profesjonalnej obsługi prawnej, nie może liczyć w procesie na brak aktywności strony pozwanej i wydanie korzystnego rozstrzygnięcia wyłącznie w oparciu o niczym nie poparte twierdzenia pozwu. Przeciwnie, powód miał określony termin na wszelkie wnioski dowodowe pod rygorem ich pominięcia w dalszym postępowaniu i przewidując skorzystanie przez pozwanego z możliwości zakwestionowania wszelkich podnoszonych w pozwie okoliczności faktycznych winien wnioski te zgłosić w terminie mu wyznaczonym. Nieprzygotowanie materiału dowodowego nie może obciążać pozwanego ani obligować Sądu do podejmowania czynności z urzędu. Rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń strony i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie.

Na koniec wskazać należało, iż Sąd uznał za niezasadny podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych

z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Skoro zarzut przedawnienia roszczenia podniósł pozwany, to na nim również spoczywał obowiązek wykazania jego zasadności. Pozwany nie udowodnił, iż roszczenie wynikające z zawartej w dniu 27 grudnia 2007 r. umowy uległo przedawnieniu, ponieważ nie potrafił wskazać terminu, do którego był związany umową. Jak sam przyznał, do 2012 lub 2013 r. był ciągle związany umową

o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Bieg trzyletniego terminu przedawnienia zostałby więc przerwany wniesieniem powództwa w dniu 22 lipca 2016 r. Gdyby zaś przyjąć terminy wymagalności poszczególnych świadczeń za powodem, tj. że najwcześniej wymagalne jest z listopada 2013 r., a najpóźniej z sierpnia 2014 r., to nie uległy by one przedawnieniu do wytoczenia powództwa w lipcu 2016 r. Niezależnie jednak od powyższych rozważań Sąd oddalił powództwo z uwagi na jego nieudowodnienie.